

**การส่งเสริมการกำกับตนเองผ่านการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ :
กรณีศึกษาเด็กที่มีภาวะออทิสติก ระดับปฐมวัย**
**PROMOTING SELF-REGULATION THROUGH SOCIAL STORIES INTERACTIVE
VIDEO INSTRUCTION : A CASE STUDY OF PRESCHOOL CHILD WITH AUTISM
SPECTRUM DISORDER**

อุมพร จันทรัมย์, ดารณี อุทัยรัตนกิจ และ ภัทรพร แจ่มใส

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Umaporn Chanyaem, Dranee Uthairatanakit and Pattaraporn Jamsai

Master of Education Program in Special Education, Kasetsart University,

Faculty of Education, Kasetsart University and Faculty of Education, Kasetsart University

Corresponding Author E-mail : Umaporn.chany@ku.th

(วันที่รับบทความ : มิถุนายน 1, 2566 ; วันที่แก้ไขบทความ : กรกฎาคม 1, 2566 ; วันที่ตอบรับบทความ : กรกฎาคม 3, 2566)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้การสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ในการส่งเสริมการกำกับตนเองของเด็กที่มีภาวะออทิสติกระดับปฐมวัย จำนวน 1 คน อายุ 6 ขวบ กำลังศึกษาอยู่ชั้นปฐมวัย ปีการศึกษา 2565 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการสอนเฉพาะบุคคลสำหรับการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ จำนวน 2 แผน 2) เรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ จำนวน 2 เรื่อง และ 3) แบบบันทึกพฤติกรรม ซึ่งรูปแบบในการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single Subject Design) แบบสลับกลับ หรือ A-B-A-B Design แบ่งเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ระยะเส้นฐาน (A_1) ระยะที่ 2 ระยะการจัดกระทำ (B_1) ด้วยการส่งเสริมการกำกับตนเองผ่านการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ระยะที่ 3 ระยะงดการจัดกระทำ (A_2) และระยะที่ 4 ระยะการจัดกระทำ (B_2) ด้วยการส่งเสริมการกำกับตนเองผ่านการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์เหมือนในระยะที่ 2 (B_1) อีกครั้ง ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมเป้าหมาย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของความถี่การเกิดพฤติกรรมเป้าหมาย และนำเสนอด้วยตารางและกราฟเส้น

ผลการวิจัยพบว่า

หลังจากดำเนินการส่งเสริมการกำกับตนเอง ผ่านการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ เด็กที่มีภาวะออทิสติกที่เป็นกรณีศึกษามีการกำกับตนเองได้มากขึ้น สังเกตได้จากมีพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายลดลง โดยพบว่า ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมแย่งของเล่นลดลงจากระยะเส้นฐานคิดเป็น ร้อยละ 88.64 และมีความถี่ของพฤติกรรมทำร้ายผู้อื่นลดลงจากระยะเส้นฐานคิดเป็น ร้อยละ 91.90

คำสำคัญ : การกำกับตนเอง, เรื่องราวทางสังคม, วิดีโอแบบปฏิสัมพันธ์, เด็กที่มีภาวะออทิสติก

Abstract

This research aimed to study the implementation of a social story interactive video to promote self-regulation in six-year-old preschool child with autism during the academic year 2022. The research instruments were 1) the two individual implementation plans of the social story interactive video for promoting self-regulation, 2) the two-lesson social story interactive video, and 3) the behavior recording form. This research is a single subject design using reverse single subject intrareplication, A-B-A-B design. The study consisted of four phases : Phase one (A_1) is the baseline; Phase two (B_1) is a phrase that implements interactive video on promoting self-regulation; Phase three (A_2) is an extinction; and Phase four (B_2) implements interactive video on promoting self-regulation as

phase two again (B₁). The results descriptive statistics such as means and percentage of the frequency of occurrence of the target behavior. and presented with tables and line graphs.

The results indicated that :

Implementing the social story interactive video to promote self-regulation led to improved outcomes in the case study, specifically in terms of reduced physical aggression. The study revealed a significant decrease in the frequency of toy-grabbing behavior by 88.64 percent compared to the baseline and a decrease of 91.90 percent in the frequency of hurting others.

Keywords : Self-Regulation, Social Stories, Interactive Video, Child with Autism Spectrum Disorder

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กที่มีภาวะออทิสติก เป็นเด็กที่มีลักษณะของความบกพร่องทางด้านการพัฒนาทางสังคม การสื่อสาร และมีพฤติกรรมหรือความสนใจจำกัด ซึ่งเด็กที่มีภาวะออทิสติกส่วนใหญ่มีลักษณะทางด้านร่างกายไม่แตกต่างจากเด็กทั่วไป แต่มีการแสดงออกทางอารมณ์ที่ไม่เหมาะสม และไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ ในบางครั้งร้องไห้อย่างไม่มีเหตุผลได้เป็นระยะเวลานาน (สุวรรณี พุทธิศรี, 2558 : 553-554) โดยอาการแสดงออกของแต่ละคนมีระดับความรุนแรงที่แตกต่างกันออกไป ในเด็กที่มีภาวะออทิสติกรุนแรงระดับมาก จะมีความบกพร่องทางด้านภาษาและการสื่อสารร่วมด้วยเป็นส่วนใหญ่ ทำให้เด็กที่มีภาวะออทิสติกมีปัญหาด้านการเรียนรู้ การที่เด็กมีความสนใจที่จำกัด เล่นเฉพาะสิ่งที่ตนเองสนใจทำให้ไม่ได้รับการเรียนรู้รูปแบบอื่น อีกทั้งมีปัญหาด้านการสร้างสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ครู หรือเพื่อน ในบางคนเริ่มการเล่นกับเพื่อนไม่เป็น รวมถึงการไม่เข้าใจอารมณ์ความคิดของเด็กในวัยเดียวกัน (สุทธนันท์ กัลละ, 2561 : 231) ดังนั้น การพัฒนาเด็กที่มีภาวะออทิสติกให้เกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจตนเอง เข้าใจเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด มีทักษะในการเข้าสังคม เข้าใจบริบทสภาพแวดล้อม สังคม ชุมชนที่อยู่อาศัย จึงมีความสำคัญอย่างมากต่อการดำรงชีวิต เพื่อให้เด็กที่มีภาวะออทิสติกสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม และใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข (ณปนต์ โคตพัฒน์ และมนัสวาสน์ โกวิทยา, 2560 : 404)

จากการศึกษาวิธีการให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีภาวะออทิสติกในเตรียมความพร้อมเด็กที่มีภาวะออทิสติกให้สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมใกล้เคียงได้อย่างเหมาะสม ในบริบททางการศึกษาครูมีการใช้การสอนเรื่องราวทางสังคม เพื่อกำหนดเป้าหมายพฤติกรรมที่หลากหลาย รวมถึงการลดพฤติกรรมที่ทำลาย การสอนทักษะทางสังคม และการช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและมีกิจวัตรใหม่ ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสอนเรื่องราวทางสังคม ถูกนำมาใช้ในการสอนเพื่อลดพฤติกรรมเชิงลบหรือเพิ่มพฤติกรรมเชิงบวก และมีหลักฐานบางอย่างที่บ่งชี้ว่าการสอนเรื่องราวทางสังคม มีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อถูกนำไปใช้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการลดพฤติกรรมเชิงลบ (Smith, et al., 2021 : 515)

การสอนเรื่องราวทางสังคมจะกำหนดเรื่องราว หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคมมาสอนเด็ก โดยเน้นในเรื่องลักษณะทางสังคมที่สำคัญ การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น รวมถึงเหตุผลที่แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเช่นนั้น เพื่อช่วยให้เด็กที่มีภาวะออทิสติกเกิดความเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคม เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น และเข้าใจวิธีการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม สอดคล้องต่อสถานการณ์นั้น ๆ โดยลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา การใช้เรื่องราวทางสังคมที่นำมาสอนจะเป็นเหตุการณ์ที่พบได้จริงในปัจจุบัน โดยใช้สื่อบรรณามบุรุษที่ 1 และถ้ามีการวาดภาพประกอบก็ยิ่งทำให้เข้าใจง่ายขึ้น (ทวีศักดิ์ สิริรัตนเรขา, 2565 : ออนไลน์)

ในปัจจุบันได้มีการพัฒนาการสอนเรื่องราวทางสังคมผ่านสื่อกลางเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้ที่มีปัญหาในการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เป็นการนำเสนอเรื่องราวทางสังคมผ่านสื่อกลางเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้มีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาของเรื่องมากขึ้น สามารถแสดงสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องและมีโครงสร้างจริงมากขึ้น ทำให้สามารถเล่นซ้ำและให้ข้อมูลย้อนกลับโดยตรงในขณะที่รับชมได้ และช่วยให้เด็กสามารถควบคุมประสบการณ์การเรียนรู้ได้มากขึ้น เทคโนโลยีดิจิทัลยังสามารถช่วยให้มีการตรวจสอบความเข้าใจตนเองและได้รับการเสริมแรงขณะรับชมได้อีกด้วย ซึ่งเมื่อผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบดิจิทัลมีประสิทธิภาพในการสนับสนุนเด็กที่มีภาวะออทิสติกให้สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามเป้าหมายของการช่วยเหลือได้ (Smith, et al., 2021 : 522) ฉะนั้น จึงเห็นได้ว่าการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบผ่านสื่อกลางสื่อดิจิทัลเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถ

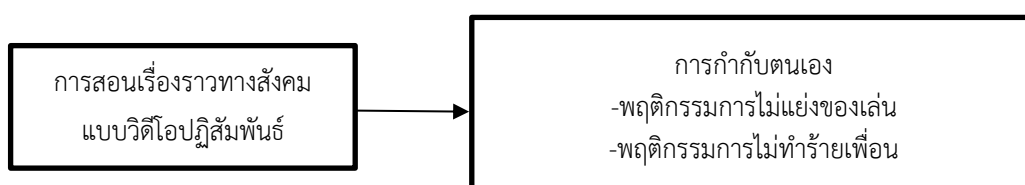
ช่วยเหลือเด็กที่มีภาวะออทิสติกให้สามารถมีพฤติกรรมเชิงบวกได้ เพราะเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ ที่ประกอบไปด้วย แสง สี และเสียงที่สามารถดึงดูดใจให้เด็กที่มีภาวะออทิสติกเกิดการเรียนรู้ได้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การให้การช่วยเหลือเด็กที่มีภาวะออทิสติกด้วยการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบ วิดีโอปฏิสัมพันธ์ เป็นแนวทางหนึ่งที่จะสามารถช่วยให้เด็กที่มีภาวะออทิสติกเกิดการเรียนรู้อารมณ์ของตนเอง และเรียนรู้แนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องต่อสถานการณ์ สามารถกำกับตนเองได้ดีมากขึ้น สามารถแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์การแสดงออกของพฤติกรรมก้าวร้าว และหากเด็กที่มีภาวะออทิสติกได้รับการ พัฒนาในเรื่องการกำกับตนเองจะส่งผลให้เด็กที่มีภาวะออทิสติกสามารถเรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ และมีทักษะทาง สังคมที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ในการส่งเสริมการกำกับตนเองของเด็กที่มี ภาวะออทิสติกระดับปฏุมวัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

กรณีศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาเด็กที่มีภาวะออทิสติก เพศชาย อายุ 6 ขวบ ที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์และมี ใบรับรองความพิการ กำลังศึกษาอยู่ชั้นปฏุมวัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 คน ผู้วิจัยเลือกอย่าง เฉพาะเจาะจง โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้ ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์และมีใบรับรองความพิการว่าเป็นบุคคล ออทิสติก ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ ไม่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สามารถพูดสื่อสาร ช่วยเหลือตนเองได้ และได้รับความ ยินยอมจากผู้ปกครองในการดำเนินการวิจัยด้วยความสมัครใจ

กระบวนการวิจัยในครั้งนี้เป็นกระบวนการวิจัยเชิงทดลอง รูปแบบ Single Subject Design แบบสลับกลับ (A-B-A-B Reversal Design) มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะเส้่นฐาน (A₁) ครูประจำชั้นและผู้วิจัยดำเนินการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของกรณีศึกษาใน สภาพปกติ เพื่อนำข้อมูลมาบันทึกเส้่นฐานพฤติกรรม

ระยะที่ 2 ระยะการจัดกระทำ (B₁) เป็นระยะของการจัดกระทำด้วยการให้การช่วยเหลือ กรณีศึกษาเรื่องการ กำกับตนเองด้วยการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์

ระยะที่ 3 ระยะหยุดการจัดกระทำ (A₂) ดำเนินการบันทึกพฤติกรรมของกรณีศึกษา เป็นระยะงดการจัดกระทำ ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลเพื่อดูความถี่ของการเกิดพฤติกรรมแย่งของเล่นและทำร้ายร่างกายเพื่อน

ระยะที่ 4 ระยะการจัดกระทำ (B₂) เป็นระยะของการจัดกระทำด้วยการให้การช่วยเหลือ กรณีศึกษาเรื่องการ กำกับตนเองด้วยการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ เหมือนในระยะที่ 2 อีกครั้ง และมีการสังเกต พฤติกรรมเพื่อเก็บข้อมูลความถี่ของการเกิดพฤติกรรมแย่งของเล่นและทำร้ายร่างกายเพื่อน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรปฏิบัติการ : การสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การสอนการกำกับตนเองของตนเองโดยใช้วิดีโอภาพการ์ตูนเคลื่อนไหวแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive) และมีเสียง ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น ด้วยโปรแกรม Adobe animate และนำวิดีโอไปสร้างเป็นวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ในเว็บไซต์ <https://go.playposit.com/> แสดงผ่านแท็บเล็ตคอมพิวเตอร์ระบบสัมผัส (Ipad) จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องเราแบ่งปัน และเราไม่ทำร้ายกัน

ตัวแปรตาม : การกำกับตนเอง หมายถึง ความสามารถในการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่ไม่พึงพอใจด้วยการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายที่ลดลง ซึ่งประเมินจากความถี่ของพฤติกรรมการเล่นแย่งของเล่น และพฤติกรรมการทำร้ายร่างกายเพื่อน ที่ได้ข้อมูลจากการบันทึกพฤติกรรมการเล่นอิสระในช่วงเวลาพักกลางวัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและออกแบบเครื่องมือเพื่อให้มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนกรณีศึกษา โดยตลอดการดำเนินการได้รับคำแนะนำในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการสอนเฉพาะบุคคล จำนวน 2 แผน
2. เรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เรื่อง เราแบ่งปัน และ (2) เรื่อง เราไม่ทำร้ายกัน

3. แบบบันทึกพฤติกรรมเป้าหมาย

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการสอนเฉพาะบุคคล มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้
  - 1.1) ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาแนวทางและวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีภาวะออทิสติก

- 1.2) ผู้วิจัยจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคลและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 ท่าน เพื่อพิจารณาหาความเหมาะสมของแผนการสอน โดยแบบประเมินแผนการสอนที่มีมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามหลักเกณฑ์การให้คะแนนของบุญชม ศรีสะอาด (2556 : 72) ดังนี้

4 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

3 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับมาก

2 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับปานกลาง

1 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับน้อย

0 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุดหรือไม่เหมาะสมเลย

- 1.3) ผู้วิจัยดำเนินการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 2.41-4.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ถือว่า ผ่านเกณฑ์

ทั้งนี้ผลการประเมินแผนการสอนทั้ง 2 แผน จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ผลปรากฏว่า

แผนการสอนเฉพาะบุคคล เรื่องที่ 1 เราแบ่งปัน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28

แผนการสอนเฉพาะบุคคล เรื่องที่ 2 เราไม่ทำร้ายกัน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.29

แสดงให้เห็นว่าแผนการสอนเฉพาะบุคคล ทั้ง 2 แผน ผ่านเกณฑ์ มีความถูกต้องเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการสอนกรณีศึกษาได้

2. เรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

- 2.1) กำหนดโครงเรื่องของเรื่องราวทางสังคมจากข้อมูลที่ได้จากการสังเกตในแบบบันทึกพฤติกรรม

- 2.2) ผู้วิจัยเขียนเนื้อเรื่องของเรื่องราวทางสังคมจากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงตามข้อมูลที่ได้จากสังเกตพฤติกรรมกรณีศึกษา และดำเนินการสร้างสตอรี่บอร์ด (Story Board) เพื่อเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพ

2.3) ผู้วิจัยนำสตอรี่บอร์ด (Story Board) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 ท่าน โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2556 : 72) ดังนี้

- 4 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
- 3 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับมาก
- 2 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 1 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 0 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุดหรือไม่เหมาะสมเลย

2.4) ผู้วิจัยดำเนินการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 2.41-4.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ถือว่า ผ่านเกณฑ์ ผลปรากฏว่า

สตอรี่บอร์ด (Story Board) เรื่องที่ 1 เราแบ่งปัน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.21

สตอรี่บอร์ด (Story Board) เรื่องที่ 2 เราไม่ทำร้ายกัน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.22

แสดงให้เห็นว่าสตอรี่บอร์ด (Story Board) ทั้ง 2 แผน ผ่านเกณฑ์ มีความถูกต้องและเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการสร้างเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ประกอบการสอนกรณีศึกษาได้

2.5) ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำวิดีโอตามสตอรี่บอร์ด (Story Board) ด้วยโปรแกรม Adobe animate จากนั้นนำวิดีโอไปสร้างเป็นวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ในเว็บไซต์ <https://go.playposit.com/> เพื่อเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม

2.6) ผู้วิจัยนำเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 ท่าน โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2556 : 72) ดังนี้

- 4 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
- 3 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับมาก
- 2 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับปานกลาง
- 1 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับน้อย
- 0 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุดหรือไม่เหมาะสมเลย

2.7) ผู้วิจัยดำเนินการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 2.41-4.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์ ทั้งนี้ การประเมินเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ทั้ง 2 เรื่อง จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ผลปรากฏว่าเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ดังนี้

เรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ เรื่องที่ 1 เราแบ่งปัน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.23

เรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ เรื่องที่ 2 เราไม่ทำร้ายกัน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.25

แสดงให้เห็นว่าเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ทั้ง 2 เรื่อง ผ่านเกณฑ์ มีความถูกต้องและเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการสอนกรณีศึกษาได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 1 เลือกกรณีศึกษา ดังนี้

กำหนดเกณฑ์ในการเลือกกรณีศึกษาในการวิจัย

เลือกกรณีศึกษาตามเกณฑ์การคัดเลือก ร่วมกับการดำเนินการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้อย่างกรณีศึกษาในห้องเรียนปกติ ด้วยการสังเกตพฤติกรรมของกรณีศึกษา สัมภาษณ์ผู้ปกครอง สัมภาษณ์ครูประจำชั้น เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของกรณีศึกษาที่ผลกระทบต่อการศึกษาและกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนของครู ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกรณีศึกษา ด้วยการรวบรวมเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกรณีศึกษา การสังเกตพฤติกรรม เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์หน้าที่ของพฤติกรรม (FBA) เพื่อหาสาเหตุการแสดงออกของพฤติกรรม

ทำหนังสือขออนุญาตและขอคำยินยอมจากสถานศึกษา และผู้ปกครองกรณีศึกษา

ขั้นที่ 2 ดำเนินการวิจัย มีระยะการวิจัย 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 (A₁) ระยะเส้นฐาน เป็นระยะที่ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมเป้าหมายของกรณีศึกษา คือ การแย่งของเล่น และการทำร้ายร่างกายเพื่อนลงในแบบบันทึกพฤติกรรม เป็นระยะเวลา 5 วัน วันละ 1 ครั้ง ตั้งแต่เวลา 12:00 น.-13:00 น.

ระยะที่ 2 (B₁) ระยะของการจัดกระทำด้วยการให้การช่วยเหลือกรณีศึกษาเรื่องการกำกับตนเองด้วยการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ตามแผนการสอนเรื่องราวทางสังคม เป็นระยะเวลา 10 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที มีรายละเอียดการดำเนินการจัดกระทำดังนี้

1) ดำเนินการสอนกรณีศึกษาตามแผนการสอนที่ 1 เรื่อง เราแบ่งปัน เวลา 09:00 น. - 09:30 น. เป็นระยะเวลา 10 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที

2) ดำเนินการสอนกรณีศึกษาตามแผนการสอนที่ 2 เรื่อง เราไม่ทำร้ายกัน เวลา 11:00 น. - 11:30 น. เป็นระยะเวลา 10 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที

ผู้วิจัยและครูประจำชั้นจะดำเนินการบันทึกพฤติกรรมกรณีศึกษาวันละ 1 ครั้ง เวลา 12:00 น. - 13:00 น.

ระยะที่ 3 (A₂) ระยะหยุดการจัดกระทำโดยกลับไปใช้กระบวนการเช่นเดียวกับระยะที่ 1 (A₁) เพื่อติดตามผลการจัดการเรียนการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ และติดตามการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม โดยผู้วิจัยและครูประจำชั้นสังเกตการแสดงออกของพฤติกรรมแย่งของเล่นและพฤติกรรมทำร้ายร่างกายเพื่อนของกรณีศึกษา โดยจะดำเนินการสังเกตพฤติกรรมเป้าหมายของกรณีศึกษา เป็นระยะเวลา 5 วัน วันละ 1 ครั้ง เวลา 12:00 น. - 13:00 น.

ระยะที่ 4 (B₂) เป็นระยะของการจัดกระทำด้วยการให้การช่วยเหลือกรณีศึกษาเรื่องการกำกับตนเองด้วยการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์อีกครั้ง เป็นระยะเวลา 5 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที มีรายละเอียดการดำเนินการจัดกระทำดังนี้

1) ดำเนินการสอนกรณีศึกษาตามแผนการสอนที่ 1 เรื่อง เราแบ่งปัน เวลา 09:00 น. - 09:30 น. เป็นระยะเวลา 5 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที

2) ดำเนินการสอนกรณีศึกษาตามแผนการสอนที่ 2 เรื่อง เราไม่ทำร้ายกัน เวลา 11:00 น. - 11:30 น. เป็นระยะเวลา 5 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที

3) ดำเนินการบันทึกพฤติกรรมโดยผู้วิจัยและครูประจำชั้นจะดำเนินการบันทึกพฤติกรรมกรณีศึกษา วันละ 1 ครั้ง เวลา 12:00 น. - 13:00 น.

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการใช้เครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ดังนี้

1. ดำเนินการหาค่าความเที่ยงตรงระหว่างผู้สังเกตพฤติกรรม (IOR) เพื่อดูความคลาดเคลื่อนในการสังเกตพฤติกรรมของผู้สังเกตทั้ง 2 คน เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการใช้ผู้สังเกตพฤติกรรมกรณีศึกษา จำนวน 2 คน คือ ผู้วิจัยและครูประจำชั้น โดยหาค่าความเที่ยงของผู้สังเกตมีค่าสูงกว่า 80 แสดงว่าความคลาดเคลื่อนในการสังเกตพฤติกรรมมีน้อย ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือได้ แต่หาค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตมีค่าต่ำกว่า 80 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนในการสังเกตพฤติกรรมมีมาก ข้อมูลที่ได้ไม่น่าเชื่อถือ การหาความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตกระทำโดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทั้ง 2 คน มาเปรียบเทียบจำนวนความถี่ของการแสดงพฤติกรรม โดยการใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกต (R)} = \frac{\text{จำนวนความถี่ที่น้อยลง} \times 100}{\text{จำนวนความถี่ที่มากกว่า}}$$

2. วิเคราะห์ความแตกต่างของความถี่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละจากข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมเป้าหมายของกรณีศึกษาในแต่ละระยะของการทดลองทั้ง 4 ระยะ

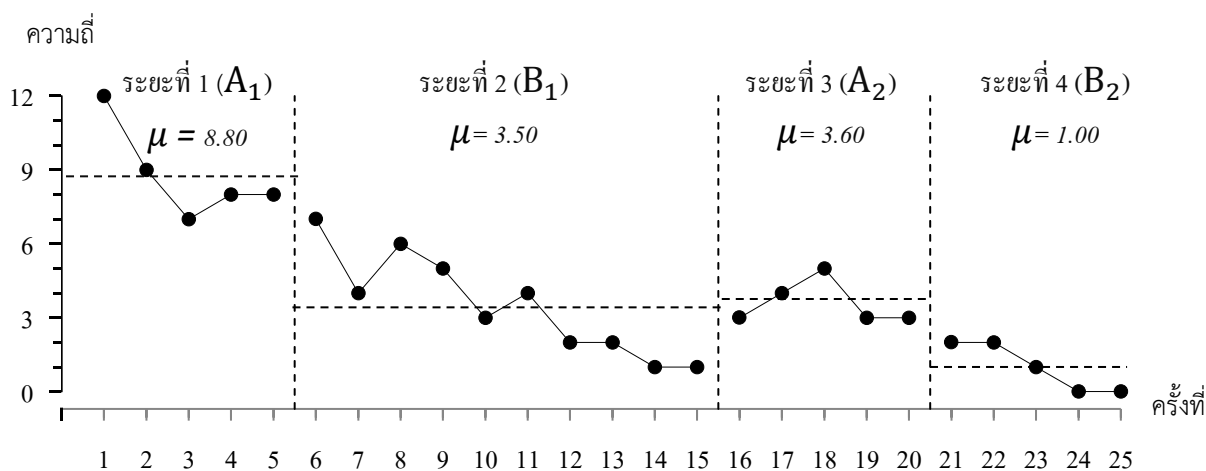
3. นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมเป้าหมายของกรณีศึกษามาแสดงความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการกระทำด้วยการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ในแต่ละระยะของการทดลองทั้ง 4 ระยะ และนำเสนอในรูปแบบกราฟ

ผลการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้การสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ในการส่งเสริมการกำกับตนเองของเด็กที่มีภาวะออทิสติกระดับปฐมวัย ผลการวิจัยดังนี้

1. พฤติกรรมการแย่งของเล่น

หลังจากที่กรณีศึกษาได้รับการจัดการสอนเรื่องการกำกับตนเองผ่านการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ส่งผลทำให้ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมแย่งของเล่นลดลง หลังจากที่กรณีศึกษาได้รับการจัดการกระทำด้วยการให้การช่วยเหลือเรื่องการกำกับตนเองด้วยการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ พบว่า ระยะที่ 1 (A_1) ระยะเสถียร กรณีศึกษามีค่าความถี่พฤติกรรมแย่งของเล่นรวมทั้งสิ้น 44 ครั้ง คิดเป็นค่าเฉลี่ยความถี่เท่ากับ 8.80 ครั้งต่อวัน และระยะที่ 2 (B_1) กรณีศึกษามีค่าความถี่พฤติกรรมแย่งของเล่น รวมทั้งสิ้น 35 ครั้ง คิดเป็นค่าเฉลี่ยความถี่เท่ากับ 3.50 ครั้งต่อวัน ระยะที่ 3 (A_2) ค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมแย่งของเล่นเพิ่มขึ้น โดยมีค่าความถี่พฤติกรรมแย่งของเล่นรวมทั้งสิ้น 18 ครั้ง คิดเป็นค่าเฉลี่ยความถี่เท่ากับ 3.60 ครั้งต่อวัน และในระยะที่ 4 (B_2) เป็นระยะของการจัดการกระทำอีกครั้ง พบว่า ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมแย่งของเล่นลดลง มีค่าความถี่พฤติกรรมแย่งของเล่นรวมทั้งสิ้น จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นค่าเฉลี่ยความถี่เท่ากับ 1.00 ครั้งต่อวัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลังจากที่กรณีศึกษาได้รับการจัดการสอนเรื่องการกำกับตนเองผ่านการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ส่งผลทำให้ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมแย่งของเล่นลดลงได้ ดังภาพที่ 2

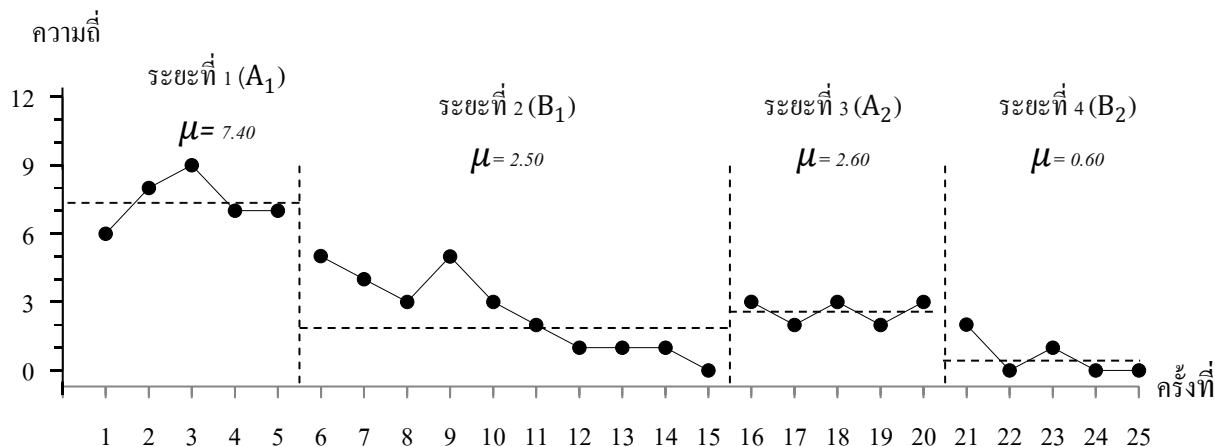

ภาพที่ 2 แสดงค่าความถี่ของการเกิดพฤติกรรมแย่งของเล่นของกรณีศึกษา ในแต่ละระยะการทดลอง

2. พฤติกรรมทำร้ายร่างกายเพื่อน

หลังจากที่กรณีศึกษาได้รับการจัดการสอนเรื่องการกำกับตนเองผ่านการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ส่งผลทำให้ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมทำร้ายร่างกายเพื่อนลดลง หลังจากที่กรณีศึกษาได้รับการจัดการกระทำด้วยการให้การช่วยเหลือเรื่องการกำกับตนเองด้วยการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ พบว่า ระยะที่ 1 (A_1) ระยะเสถียร กรณีศึกษามีค่าความถี่พฤติกรรมแย่งของเล่นรวมทั้งสิ้น 37 ครั้ง คิดเป็นค่าเฉลี่ยความถี่เท่ากับ 7.40 ครั้งต่อวัน และระยะที่ 2 (B_1) กรณีศึกษามีค่าความถี่พฤติกรรมแย่งของเล่นรวมทั้งสิ้น 25 ครั้งต่อวัน คิดเป็นค่าเฉลี่ยความถี่เท่ากับ 2.50 ครั้งต่อวัน ระยะที่ 3 (A_2) ค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมแย่งของเล่นเพิ่มขึ้น โดยมีค่าความถี่พฤติกรรมแย่งของเล่นรวมทั้งสิ้น 13 ครั้ง คิดเป็นค่าเฉลี่ยความถี่เท่ากับ 2.60 ครั้งต่อวัน และในระยะที่ 4

(B₂) เป็นระยะของการจัดกระทำอีกครั้ง พบว่า ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมทำร้ายร่างกายเพื่อนลดลงมีค่าความถี่ พฤติกรรมทำร้ายร่างกายเพื่อนรวมทั้งสิ้น จำนวน 3 ครั้งต่อวัน คิดเป็นค่าเฉลี่ยความถี่เท่ากับ 0.60 ครั้งต่อวัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลังจากที่กรณีศึกษาได้รับการจัดการสอนเรื่องการกำกับตนเองผ่านการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอ ปฏิสัมพันธ์ ส่งผลทำให้ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมทำร้ายร่างกายเพื่อนลดลงได้ ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แสดงค่าความถี่ของการเกิดพฤติกรรมทำร้ายร่างกายเพื่อนของกรณีศึกษา ในแต่ละระยะการทดลอง

จากการศึกษาการส่งเสริมการกำกับตนเองของเด็กที่มีภาวะออทิสติกผ่านการสอนเรื่องราวทางสังคมแบบ วิดีโอปฏิสัมพันธ์ พบว่า กรณีศึกษามีความรู้และความสามารถในการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่ไม่พอใจ ส่งผลให้ กรณีศึกษามีพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายลดลง โดยพบว่า ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมแย่งของเล่นลดลงจากระยะ เส้นฐานร้อยละ 88.64 และมีความถี่ของพฤติกรรมทำร้ายร่างกายเพื่อนลดลงจากระยะเส้นฐานร้อยละ 91.90 เป็นไป ตามเกณฑ์ของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในแผนการสอน จึงแสดงให้เห็นว่ากรณีศึกษามีความสามารถใน ตอบสนองต่อสถานการณ์ที่ไม่พึงพอใจด้วยการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายที่ลดลงได้ แม้ว่ากรณีศึกษาต้องพบกับ สถานการณ์ที่ไม่พอใจ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสังเกตพฤติกรรมกรณีศึกษาของผู้สังเกต 2 คน คือ ผู้วิจัยและครูประจำชั้น มีผลค่าความเที่ยงตรง ระหว่างผู้สังเกตพฤติกรรม เท่ากับ 100 แสดงว่าไม่มีความคลาดเคลื่อนในการสังเกตพฤติกรรม ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ สามารถวิจารณ์ผลได้ดังนี้

การวิจัยในครั้งนี้เป็นส่งเสริมการกำกับตนเองของกรณีศึกษาที่มีภาวะออทิสติก ระดับปฐมวัย ผ่านการสอน เรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ส่งผลให้กรณีศึกษาเกิดการเรียนรู้มีความเข้าใจและได้เรียนรู้วิธีการ กำกับ ตนเองเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ที่ไม่พอใจ กรณีศึกษาจึงมีความสามารถในการกำกับตนเองได้ดีมากขึ้น คือ กรณีศึกษาสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ที่ไม่พึงพอใจด้วยการไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย โดยประเมินจาก ความถี่ของพฤติกรรมแย่งของเล่นลดลงจากระยะเส้นฐานคิดเป็นร้อยละ 88.64 และทำร้ายร่างกายเพื่อนลดลงจาก ระยะเส้นฐานคิดเป็นร้อยละ 91.90 เป็นไปตามเกณฑ์ของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเกรย์ กล่าวว่า เรื่องราวทางสังคม (Social Stories) เป็นเครื่องมือสำหรับการ สอนทักษะทางสังคมแก่เด็กที่มีภาวะออทิสติก เป็นเรื่องสั้นที่กำหนดลักษณะเฉพาะที่อธิบายสถานการณ์ แนวคิด มีวัตถุประสงค์เป็นการอธิบายกิจวัตรประจำวัน บทบาททางสังคม เข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น และเรียนรู้การ ปฏิบัติตนให้เหมาะสม (Grey, 2000 : 124) จากผลการเรียนรู้ของกรณีศึกษาที่มีความสามารถในการกำกับตนเองได้ดี มากขึ้น อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ออกแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยนำแนวคิดการกำกับตนเอง (Self- Regulation) ที่เป็นแนวคิดหนึ่งของทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมซึ่ง Bandura กล่าวว่า การกำกับตนเองเป็น กระบวนการของการสังเกตตนเอง (Self-Observation) กระบวนการตัดสินใจ (Judgement Process) การแสดง

ปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self-Reaction) โดยต้องได้รับการฝึกฝนกลไกการกำกับตนเองเพื่อนำไปสู่พฤติกรรมเป้าหมายที่ต้องการ (Bandura 1986 อ้างใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2553 : 54-57) จากการจัดการเรียนการสอนเป็นการสอนให้ ทัศนศึกษาเข้าใจในอารมณ์ความรู้สึกหรือความต้องการของตนเอง จากนั้นนำไปสู่กระบวนการตัดสินใจ เพื่อตอบสนอง ต่อสถานการณ์ที่ไม่พอใจ นอกจากนี้กระบวนการจัดการเรียนการสอน ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Thompson ที่กล่าวว่า การกำกับตนเองประกอบด้วยกระบวนการทั้งภายนอกและภายในที่บุคคลจะต้องดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ (monitoring) ประเมินสถานการณ์ (Evaluating) และปรับเปลี่ยน (Modifying) ปฏิกิริยาการตอบสนอง ทางอารมณ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรับมือกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหา เพื่อให้เกิดการบรรลุเป้าหมายในการตอบสนองต่อ สถานการณ์ที่เป็นปัญหาอย่างเหมาะสม (Thompson, 1994 : 27-28) หลังจากที่ได้ดำเนินการส่งเสริมการกำกับตนเอง ให้กับทัศนศึกษาสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ที่ไม่พึงพอใจได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น แม้ในระยะแรกจะยังคงมีการ ตอบสนองต่อสถานการณ์ด้วยความขัดแย้งแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย และมีการเพิ่มขึ้นของพฤติกรรมแย่งของ เล่นและทำร้ายร่างกายเพื่อนที่ไม่คงที่ แต่เมื่อทัศนศึกษาได้รับการจัดการเรียนการสอนการกำกับตนเองอย่างต่อเนื่อง ผ่านเรื่องราวทางสังคมแบบวิดีโอปฏิสัมพันธ์ ทัศนศึกษาสามารถกำกับตนเองได้ดีมากขึ้น สามารถตอบสนองต่อ สถานการณ์ที่ไม่พอใจด้วยวิธีการที่เหมาะสม เช่น การสื่อสารบอกครูและเพื่อน การรอคอยเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ การ หลีกเลี่ยงจากสถานการณ์เพื่อลดความขัดแย้ง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การส่งเสริมการกำกับตนเองของเด็กที่มีภาวะออทิสติก ระดับปฐมวัย โดยใช้การสอนเรื่องราวทางสังคมแบบ วิดีโอปฏิสัมพันธ์ ที่สร้างขึ้นเพื่อสอนทัศนศึกษา ฉะนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีภาวะออทิสติกหรือเด็กที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ สามารถนำแนวทางการสอนไปปรับใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการกำกับตนเอง ซึ่งควรดำเนินการเก็บ รวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลพฤติกรรม วิเคราะห์หน้าที่พฤติกรรม ศึกษาลีลาการเรียนรู้ และปรับการสอนให้สอดคล้อง กับบริบทและพฤติกรรมของเด็กที่มีภาวะออทิสติกหรือเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละคน เพื่อให้เด็กเกิดการ เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการศึกษาในบริบทการเล่นอิสระของเด็กที่มีภาวะออทิสติก ระดับปฐมวัย จึงควรดำเนินการศึกษาสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์อื่น ๆ ที่สามารถทำให้เกิดสถานการณ์ที่ไม่พึงพอใจหรือเกิด ความขัดแย้ง เช่น สถานการณ์ในชั้นเรียน เพื่อที่ดำเนินการออกแบบการสอนที่สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ อย่าง หลากหลาย และเพื่อให้มีการดำเนินการช่วยเหลือทัศนศึกษาอย่างเหมาะสม
2. ควรดำเนินการศึกษาวิธีการหรือกลยุทธ์ในการกำกับตนเองที่หลากหลาย เพื่อดำเนินการออกแบบการ เรียนรู้ที่เหมาะสม ใกล้เคียงกับสถานการณ์ความเป็นจริง และเพื่อให้ทัศนศึกษามีองค์ความรู้ในการตอบสนองต่อ สถานการณ์ที่ไม่พอใจได้อย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา कुमारักซ์. (2553). การออกแบบการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- ณปณต โคตรพัฒนา และ มณีนวสน์ โกวิทยา. (2560). ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตาม แนวคิดการศึกษาแบบใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมสำหรับบุคคลออทิสติกวัยรุ่น.
- วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 12 (2), 401-415.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตนเรขา. (2565). การฝึกทักษะสังคม ในออทิสติก. [Online]. Available <https://www.happyhomeclinic.com/au22-autism-care-social-skill.html>. [2565, ธันวาคม 1].
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2553). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุทธนันท์ กัลละ. (2561). การช่วยเหลือเด็กออทิสติก: ทัศนศึกษา. ราชบัณฑิตยบาลสาร, 24 (3), 227-238.

- สุวรรณณี พัทธิสรี. (2558). Autism Spectrum Disorder. ใน มาโนช หล่อตระกูล และปราโมทย์ สุคนิชย์. **จิตเวชศาสตร์ รามาธิบดี**. (หน้า 553-560). พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
- Carol, Gray. (2000). **The New Social Story Book Illustrated Edition**. Arlington : Future Horizons Inc.
- Smith, E., et al. (2021). Digitally Mediated Social Stories Support Children on the Autism Spectrum Adapting to a Change in a ‘Real-World’ Context. **Journal of Autism and Developmental Disorders**, 51, 514-526.
- Thompson, R. A. (1994). Emotion regulation: A theme in search of definition. **Monographs of the Society for Research in Child Development**, 59 (2-3), 25–52.